

Ja, da ved jeg ingen Steder, man bedre kan faa en Sag belyst, end under Guds Ords Lys. Lad os betragte, hvad Bibelen siger om Kvinden. Vi maa da tilbage til hendes første Dage og høre, hvad Gerning Gud gav hende. I 1. Moseb., 2., 13., staar der, at hun skulde være hos Manden (rigtig oversat: en Hjælp, som er ham lig), og læser vi 1. Moseb. 1., 27.—31., staar der da noget om, at det kun var Manden, der skulde regere over alle Dyr og gøre sig Jorden underdanig: siger Gud ikke der: Eder, Mand og Kvinde sammen? Men gaar vi videre, kommer vi til den mærke Plet i Menneskeslægten Historie, 1. Moseb., 3., 16., og der kan vi vel nok sige, at Kvinden, der var den første til at lytte til Fristeren, ogsaa var den, der fik den haardeste Straf. Kan der tænkes større Straf for et Menneske, end det, at blive berøvet Friheden.

Hvor er det et mørkt Billede, vi ser, naar vi ikke blot læser, men lukker vor Sjæls Øje op og ser, som vi kan det, naar vi ser tilbage; hvor har Følgen dog vist sig streng og haard, ja mangfoldig i sin Udstrækning i Tidens Løb.

Og hvor har Manden ikke tidt gjort som Adam, 1. Moseb. 3., 12., lagt Skylden paa Kvinden, og saa taget Retten til at bruge Guds Straffedom over hende, til at retfærdiggøre sig selv med og derved glemte, hvad Gud sagde til Adam. I. Moseb. 3., 17.—19. Det har forøget Kvindens Lidelser, hvad jeg senere skal komme tilbage til.

Maa vi saa ikke indrømme, at der bliver stor Forskel paa, hvad der af Gud er bestemt, og saa hvad der er en Følge af Synd? Jeg haaber, vi er enige om, at Gud har skabt Kvinden med lige Ret med Manden.

Nu bliver Spørgsmaalet, hvor længe skulde Straffen være; var det Livs- straf, som naar et Menneske bliver sat i Fængsel paa Livstid. Svaret finder vi i 1. Moseb. 3., 15. Straffedommen skulde gælde, indtil Slangens Hoved blev knust. Nu spørger jeg: er dette ikke sket? Har ikke Jesus Kristus frikøbt Kvinden lige saa godt som Manden, da hans „Fuldbragt“ saa mægtig lød? Har han ikke sagt til Kvinden som til Manden Joh. 16., 13.—15.

Derom er vi vist enige. Saa er vi vel ogsaa enige om, at Straffedommen er hævet, og Kvinden er i Kristus fri, og kan lade Jesu Aand være den, der

alene har Ret til at byde over sig, lige saa fuldt som Manden.

Tilbage bliver saa Spørgsmaalet, vil Aanden lede Kvinden ind i det offentlige Liv. Atter her maa vi spørge, hvad siger Skriften. Ja, hvad er egentlig det, vi kalder det offentlige Liv. De vil maaske svare: alt hvad der ligger udenfor vore egne Hjem.

Ja maaske, men maa jeg da spørge: er der noget, der ikke griber ind i Hjemmet af det, der sker udenfor Hjemmet? Hvem kan her sætte Grænsen. Har det ikke Betydning for vore Hjem, hvordan de Love bliver, som gives inde i Rigsdagen? har det ikke Betydning for vore Hjem, hvordan vore Skoler er? Har det ikke Betydning, hvordan vort Folks Moral er? Ja, man kunde jo blive ved. Der er Arbejdsfelter nok, hvor Synden har sat sit Spor, og hvor Menneskesjæle vaander sig og længes efter Friheden. Tænk blot paa, hvad har ikke Alkohol bragt med sig af Elendighed. Hvor har ikke Kvinder og Børn lidt derunder, og det i et kristent Land!

Et Land, som har baaret Kristen- navnet i Aarhundreder har Love, der har givet Manden fuldstændig Overvægt. Manden har med lovlig Ret kunnet sætte sig i Værtshusene og drikke alt op, og det samtidig med, at han har overladt til Hustruen at forsørge baade sig selv og sine smaa, hvis de da ikke vilde sulte ihjel. Jeg spørger igen: er det ikke Misbrug fra Mandens Side af Guds Straffedom over Kvinden, 1. Moseb. 3., 16., og glemmer Manden ikke, hvad Gud har sagt til ham, 1. Moseb., 3., 17.—19. Jeg kan ikke se rettere, end at den Kristendom, der rolig kan se paa saadanne Forhold uden at gøre alt, hvad der staar i dens Magt, til, at det kan blive forandret, kommer ind under Jesu Dom over Farisæerne, Math. 23., 23. Vel ved jeg, at meget er gjort uvitterligt, og det glæder jeg mig over.

Men ogsaa paa dette Punkt tror jeg, det er den afgørende Time; jeg er vis paa, den Dag er ikke langt borte, da vor høje Rigsdag vil tage den Skamlet bort af vort Lands Love, saa Kvinden maa faa Lov til at tjene sit Folk; det er ikke Ret til Magt, vi forlanger, naar vi fordrer lige Ret for Kvinde og Mand, men Ret til at være med at løfte vort Folk, i Vished om, at Hjemmet, som er det største for os, ikke skal skilles fra det offentlige Liv. Skal vi værne vore

Hjem, maa vi have Ret til at tale med, naar alt det skal ordnes, som vore Hjem skal dannes efter. Det er mit Haab, at Dansk Kvindesamfund maa løse den Opgave, som jeg tror, Gud har givet den. At ligesom alle er frikøbt fra Syndens Magt, ogsaa alle maa faa Ret til at leve som frie Mennesker. Det, tror jeg, naas kun ved at bevare de to Traade, som findes i Dansk Kvindesamfunds Historie gennem 40 Aar: Frigørelse for Kvinden baade udadtil og indadtil.

Cecilie Høj.

Husholdningsskolerne.

—o—

Bestyrelsen for Foreningen af Husholdningslærere og Lærere har til Kultusministeriet indsendt Andragende om, at Husholdningsskolerne maa blive ligestillede med Højskolerne og Landbrugsskolerne i Henseende til Understøttelse af Staten.

Ministeriet finder ikke, at Tiden endnu er kommet, da det vil være rigtig ved Lov at skabe en retlig Ligestilling mellem Husholdningsskolerne og de nævnte Skoler; man staar her, som i sin Tid ved Landbrugsskolerne, overfor en ny Skoleform, hvor paany det Spørgsmaal rejser sig, om Hovedvægten skal lægges paa den teoretiske eller den praktiske Uddannelse. Noget ganske andet er, at Husholdningsskolerne nu har virket saa længe og paa en saadan Maade, at de fortjener Støtte fra Staten i højere Grad end hidtil er blevet dem til Del.

Ministeriet foreslaar derfor til de 8 anerkendte Husholdningsskoler, som hidtil ikke har faaet Tilskud fra Staten at bevilge 10,000 Kr. samt at forhøje en Post paa 10,000 Kr. til Understøttelse af trængende Elever ved anerkendte Husholdningsskoler med 2000 Kr. til 12,000 Kr.

Forslaget vedtoges ved Finanslovens 3. Behandling i Folketinget i sidste Samling.

Til vore 3 Husholdningsseminarier ydes der allerede nu dels som direkte Tilskud til Skolernes Drift, dels som Understøttelse af trængende Elever ved disse Seminarier.

Endvidere faar Sorø Husholdningsskole af Sorø Akademi 2000 Kr.

E. P.